

Arrest

nr. 277 763 van 22 september 2022
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. BAELDE
Koning Albert I-laan 40/00.01
8200 SINT-MICHIELS

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 15 april 2022 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 22 maart 2022 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien het tussenarrest nr. 275 278 van 14 juli 2022 waarbij de partijen werden opgeroepen te verschijnen op zitting van 22 september 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat J. BAELDE verschijnt voor verzoeker en van attaché A. BORTOLAZZI, die verschijnt voor verweerder.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 9 juli 2020 diende verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Op 22 maart 2020 verklaarde de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie (hierna: de gemachtigde) de voormelde aanvraag onontvankelijk. Deze beslissing werd aan verzoeker ter kennis gebracht op 6 april 2022. Tegen deze beslissing werd geen beroep ingediend bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad).

Op 22 maart 2022 nam de gemachtigde de beslissing aan verzoeker het bevel om het grondgebied te verlaten op te leggen. Deze beslissing werd eveneens op 6 april 2022 ter kennis gebracht.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“De heer,

*Naam,voornaam: U.,S.
Geboortedatum: [...]1996
Geboorteplaats: Urus-Martan
Nationaliteit: Russische Federatie*

Wordt het bevel om het grondgebied te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven, binnen 30 dagen na kennisgeving.

REDEN VAN DE BESLISSING

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikel van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten.

- *Krachtens artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980, verblijft hij in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten: betrokkene is niet in het bezit van een internationaal geldig paspoort voorzien van een geldig visum waarmee hij legaal op het grondgebied kan verblijven.”*

2. Onderzoek van het beroep

Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet, van artikel 8 van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden (hierna: het EVRM), van de materiële motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Hij licht het middel toe als volgt:

“De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij uitoefening van zijn wettelijk toezicht bevoegd om na te gaan of de overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (RvS. 17 januari 2007, nr. 166.860; RvS. 7 december 2001, nr. 101.624; RvV 5 juni 2009, nr. 28.348).

Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt vervolgens in dat aan de overheid de verplichting wordt opgelegd haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de administratie bij het nemen van een beslissing haar oordeel moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken (RvV nr. 80.585 van 2 mei 2012). Een zorgvuldige voorbereiding van de beslissing impliceert dat deze beslissing dient te steunen op werkelijke bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De zorgvuldigheidsplicht verplicht de overheid onder meer om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk onderzocht werden, zodat de overheid met kennis van zaken kan beslissen (RvS 22 maart 2013, nr. 222.953; RvS 29 januari 2013, nr. 222.290 en RvS 28 juni 2012, nr. 220.053).

Artikel 74/13 Vreemdelingenwet bepaalt uitdrukkelijk:

“Bij het nemen van een beslissing tot verwijdering houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met het hoger belang van het kind, het gezins- en familieleven en de gezondheidstoestand van de betrokken onderdaan van een derde land.”

Artikel 74/13 Vw. legt aan verweerder een plicht tot individueel onderzoek op. Het is evident dat dit onderzoek enerzijds écht moet gebeuren, alsook anderzijds zorgvuldig moet gebeuren.

(...)

(RvV nr. 171.744 van 13 juli 2016)

De enige motivatie van de betreden "bijlage 13" stelt (stuk 1):

"Krachtens artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980, verblijft hij in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten: betrokkene is niet in het bezit van een internationaal geldig paspoort voorzien van een geldig visum waarmee hij legaal op het Belgisch grondgebied kan verblijven."

Het is hierbij duidelijk dat geen enkel effectief individueel onderzoek van zijn situatie in het licht van artikel 74/13 Vw. is. Op geen enkele wijze is sprake van het gezin van verzoeker, zijn partner en zijn kinderen.

Het is nochtans vaststaande rechtspraak van de Raad dat artikel 74/13 van de vreemdelingenwet een individueel onderzoek nodig maakt.

"Artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet vormt de omzetting van artikel 5 van de Terugkeerrichtlijn en dient richtlijnconform te worden toegepast. Het Hof van Justitie stelt in deze dat wanneer de bevoegde nationale autoriteit voornemens is een terugkeerbesluit te nemen, zij dus aan de door artikel 5 van de Terugkeerrichtlijn opgelegde verplichtingen dient te voldoen (HvJ 11 december 2014, C-249/13, Boudjlida, par. 49).

Artikel 74/13 van de vreemdelingenwet maakt derhalve een individueel onderzoek noodzakelijk."

(RvV nr. 210.883 van 12 oktober 2018)

De bestreden beslissing is gestandaardiseerd genomen, zonder correct individueel onderzoek in toepassing van artikel 74/13 Vw.

Alwaar verweerder geen blijk geeft van een deugdelijke feitenvinding, minstens kennelijk onzorgvuldig te werk is gegaan bij de aflevering van dit bestreden bevel, dringt de verbreking van dit bevel zich op."

Verzoeker voert de schending aan van artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet, van artikel 8 van het EVRM, van de materiële motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Hij wijst erop dat op grond van artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet de gemachtigde ertoe gehouden is bij het nemen van een verwijderingsbeslissing rekening te houden met onder meer het gezins- en familieleven van de betrokken derdelander. Hij vervolgt dat de enige motivering van de betreden "bijlage 13" stelt dat verzoeker niet in het bezit van een internationaal geldig paspoort voorzien van een geldig visum waarmee hij legaal op het Belgisch grondgebied kan verblijven zoals vereist door artikel 7 van de Vreemdelingenwet. Volgens verzoeker is geen enkel effectief individueel onderzoek van zijn situatie in het licht van artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet gebeurd, nu er op geen enkele wijze sprake is van het gezin van verzoeker, zijn partner en zijn kinderen.

De Raad stelt vast dat uit het bestreden bevel inderdaad niet kan blijken dat rekening wordt gehouden met het voorgehouden gezinsleven van verzoeker. Echter, verweerder wijst in de nota met opmerkingen evenwel op het feit dat de gemachtigde zich voorafgaand aan het nemen van het bestreden bevel heeft uitgesproken over verzoekers gezinsleven en hij citeert daarbij uit de onontvankelijkheidsbeslissing van 22 maart 2022 die gevolgd is op de aanvraag op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet. De Raad had bij tussenarrest de vraag gesteld aan verweerder of kon aangetoond worden dat de beslissing waarbij de aanvraag op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet onontvankelijk werd verklaard ook aan verzoeker werd ter kennis gebracht. Anders dan wat de raadsvrouw ter zitting stelt, werd ondertussen het bewijs voorgelegd dat de beslissing aan verzoeker werd ter kennis gebracht op 6 april 2022, dezelfde dag waarop de thans bestreden beslissing werd ter kennis gebracht. De wnd. voorzitter toont ter zitting het bewijs van kennisgeving, wat de raadsvrouw vervolgens erkent. Bijgevolg was verzoeker op de dag dat hem het bevel werd ter kennis gebracht, eveneens op de hoogte van de motieven van de voormelde onontvankelijkheidsbeslissing die wel rekening houden met het door verzoeker aangehaalde gezinsleven in de aanvraag. Uit die motieven blijkt wel een effectief individueel onderzoek van de situatie van verzoeker op basis van de elementen in het licht van zijn gezinsleven, die hij heeft aangehaald in de aanvraag. In die beslissing is wel sprake van de familieleden van verzoeker (vader, moeder, broers en zussen) en van diens partner. Er wordt evenwel niet gemotiveerd over de voorgehouden kinderen van verzoeker, maar verzoeker stelt in het verzoekschrift zelf dat hij nog bezig is

om de afstammingsband met de kinderen B.A. en B.H. in rechte te zien vaststellen. Het gaat om kinderen die de naam van de partner dragen. De raadvrouw stelt dat het afstammingsvonnis van 16 juni 2022 ondertussen in kracht van gewijsde is gegaan, maar legt dienaangaande ter zitting niets voor. De Raad stelt bovendien vast dat verzoeker in zijn aanvraag in het licht van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet van 2 juni 2020 enkel melding heeft gemaakt van zijn partner. Op dat ogenblik was nochtans reeds het kind B.A. geboren, doch verzoeker heeft dit kind niet aangehaald in de aanvraag, noch in het kader van de buitengewone omstandigheden, noch ten gronde. In een dergelijke situatie kan de gemachtigde dan ook niet worden verweten enkel over de partner te hebben gemotiveerd.

De Raad is van oordeel dat de gemachtigde die motieven niet diende te herhalen in het bestreden bevel, nu verzoeker geen belangenschade lijdt aangezien hij die motieven aangaande zijn aangehaalde gezinsleven kende op basis van de onontvankelijkheidsbeslissing.

Een gebrek aan deugdelijke feitenvinding wordt ook niet aangetoond.

Verzoeker ontwikkelt geen ander betoog in het licht van artikel 8 van het EVRM, zodat deze aangevoerde schending geen ander betoog behoeft dan aangaande de aangevoerde schending in het licht van artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet.

Een schending van de materiële motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel in het licht van artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet of van artikel 8 van het EVRM wordt niet aangenomen.

3. Korte debatten

Verzoeker heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig september tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. A. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. MAES